

melse, aftale eller fælles ledelse har en bestemmende indflydelse på den anden parts handlemåde.“

3. I § 7 indsættes som nyt stk. 6:

„Stk. 6. Overstiger de fortjenester, der er opgjort efter stk. 1-3 og 5, de tab, som er opgjort efter de samme regler, nedsættes det overskydende beløb med et fradrag på 5 pct., dog højst 4.000 kr. Reglen gælder ikke, hvis fortjenesten skal medregnes til den skattepligtige almindelige indkomst.“

4. I § 9 indsættes som nyt stk. 5:

„Stk. 5. Reglerne i stk. 4 finder tilsvarende anvendelse på underskud i den skattepligtige almindelige indkomst, der opstår ved overførsel i medfør af ligningslovens § 15 af underskud for tidligere indkomstår.“

§ 2.

Loven har virkning for indkomståret 1976 og senere indkomstår.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

De seneste ændringer i lov om særlig indkomstskat m. v. er foretaget ved lov nr. 189 af 22. maj 1975, dog at der yderligere ved lov nr. 288 af 26. juni 1975 om kommunal planlægning er foretaget en redaktionel ændring af § 7A, stk. 9, og ved lov nr. 101 af 17. marts 1976 er foretaget en ændring vedrørende dræningsanlæg.

Behandlingen af loven af 22. maj 1975 findes således i Folketingstidende:

Tidende 1974/75	Spalte
Lovforslag Tillæg A	1517
1. behandling	1020-1062
2. behandling	4985-5033
3. behandling	5132-5140

I den betænkning vedrørende loven, som blev afgivet den 9. maj 1975, udtalte udvalgsflertallet bl. a.:

„Flertallet anser ikke alle problemer vedrørende den særlige indkomstskat for løst med gennemførelsen af lovforslaget. Efter flertallets opfattelse bør spørgsmålet om andre ændringer i lov om særlig indkomstskat imidlertid afvente en nærmere undersøgelse af yderligere foreliggende problemer vedrørende den særlige indkomstskat, som ministeren for skatter og afgifter har givet tilsagn om at sætte i gang i ministeriet.“

Spørgsmålet om ændring i loven om særlig indkomstskat blev endvidere medtaget i det såkaldte „septemberforlig“, som i september 1975 blev indgået mellem regeringen og en række af folketingets politiske partier. Det hedder herom i forligets pkt. 5:

„5. Lovforslag til løsning af byerhvervenes problemer i forbindelse med lov om særlig indkomstskat (goodwill, aktiesalg m. v.) søges gennemført senest i folketingssamlingen 1975-76.“

I henhold til de således givne tilsagn foreslås i nærværende lovforslag forskellige regler, hvorved den særlige indkomstskat lempes på en række punkter, som i særlig grad har betydning for byerhvervene.

I første række foreslås en lempelse af beskatningen af fortjeneste ved afståelse af goodwill.

Efter § 2, nr. 3, i lov om særlig indkomstskat beskattes fortjeneste ved afståelse af goodwill som særlig indkomst. Fortjenesten opgøres ved, at anskaffessummen med fradrag af foretagne afskrivninger fratrækkes i afståelsessummen. I de tilfælde, hvor den skattepligtige selv har oparbejdet goodwill'en gennem virksomhedens drift, eller hvor hele anskaffessummen er afskrevet, er afståelsessummen fuldtud skattepligtig. Fortjenesten på goodwill sammenlægges med anden særlig indkomst, og efter at den samlede særlige indkomst for persons vedkommende er reduceret med 6.000 kr., beregnes skatten med 50 pct.

Denne beskatning føles meget tyngende af erhvervsdrivende, som efter mange års drift af en mindre virksomhed afstår den på grund af alder eller svagelighed.

Ved forslaget § 1, nr. 2, foreslås det at lette beskatningen for den nævnte personkreds ved et fradrag i den opgjorte fortjeneste på goodwill, og at lade dette fradrag stige i takt med ejerperiodens længde. Fradraget indrømmes først efter en ejerperiode på 5 år og kan højst udgøre 35 pct., hvilket nås efter mindst 10 års besiddelse.

Fradraget skal som nævnt hjælpe mindre erhvervsdrivende, og den maksimale størrelse er derfor fastsat til 75.000 kr.

De mindre virksomheder, som fradraget skal tilgodes, drives som regel som enkeltmandsfirmaer eller interessentskaber. Der er derfor ikke fundet